

jälle nenda. „Tulle Jummal appi — ütles naene — mis sa nenda kurri olled, home wahhetame ammetid ärra: minna lähhan perrega heinamale, sinna jääd koio perrenae-seks!“ Mehhet olli hea tüf werd sarwe al, arwas naeste koddust tallitust mänge asjaks ja olli sellega rahhul.

Teisel hommikul — olli laupäwane pä — wöttis naene wikkati ölla peale ja läks perrega heinamale, mees jäi koio tallitama. „No uus perrenaene, ütles naene naerdes, kui warri 2 sammo pitk on, tullemele meie lounale. Et tanna pudru kedetakse ja warsket woid sisse pannakse, tead ja issege.“ — Esmalt hakkas mees hõlega wõid lõma; agga nattu-kese aia pärast tuli jänno peale, ta läks aidast kalja ehk tari toma ja jättis woi firno keskelt rubba. No kes ta a wõttab? Parrajast kui ta tari nagga lahti teeb, näeb ta aida ukse pealt, et sigga ülle ukse tuppa lähhab. Ta jookseb rutto mäele, et sigga forefirno ümber ei lüfka; agga kui mees appi saab, on firn jubba ümber ja emmis lakkub põrman-

dalt koort. Ta südda saab täis, wõttab paia-kogo, annab seale pähhä, juhtub ka hästi hinge kohta, emmis sipleb weel nattuke, heidab hinge ja 9 nädalast pärast on korraga waesedlapsed! Nüüd tuli tal meele, et tari nagga esmalt lahti jäi, jookseb rutto aita, agga — wiimne tilk olli aida alla puggenud. Mis läind se läind.

Ta leidis weel koort ja hakkas ueste wõid lõma. Agga tari rabba ei woi kuivaks jada. Ta lähhab kaewust wet toma, ja et kegi jälle forefirno ümber ei lüfka, wõttab ta firno kasa ja panneb senniks kaewo rakkade peale; agga wet wälja wiinades lüfkab ta kogematta sulps! firno kaewo. Oh passa silk! Mis nüüd tehha? Koor olli kül kaewus wee peal, agga kust tulles wõi pudro sisse?

Louna olli warsti kä, woid kül ei olnud, agga pididi ommeti mees pudro keetma, tanna olli jo laupäaw. Mehhike näggi ette ärra, et nüüd naerdud saab; ja kus weel emmis ja kaks firno täit koort! Ta läks aita otsma, kas mitte kohhigilt naese järrele